

**ความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มสห
วิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
กานต์พิชชา ศิลปวิศกุล**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำแนกตาม เพศ อายุ และประสบการณ์ทำงาน 5 ด้าน คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน และ 5) การส่งต่อ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนนันทวิทยา จำนวน 97 คน และโรงเรียนวัดสุทธิวรา ราม จำนวน 161 คน รวม 258 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan อ้างถึงใน ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ.2559:132) โดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 56 ข้อ ซึ่งมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.984 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยใช้สถิติ (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงนำค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อใช้ทดสอบโดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่มีค่ามากใน 3 อันดับแรกพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) สูงที่สุด ได้แก่ ด้านการส่งต่อ รองลงมาคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน อันดับ 3 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากัน ได้แก่ ด้านการคัดกรองนักเรียนและด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ครูที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมและด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็น

รายบุคคลและด้านการคัดกรองนักเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 4) ครูที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

บทนำ

“เยาวชนทุกคนมิได้ต้องการทำตัวเองให้ตกต่ำ หรือเป็นปัญหาแก่สังคมประการใดแท้จริงต้องการจะเป็นคนดีมีความสำเร็จมีฐานะมีเกียรติและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่นแต่การที่จะบรรลุถึงจุดประสงค์นั้นจำเป็นต้องอาศัยผู้แนะนำควบคุมให้ดำเนินไปโดยถูกต้องในฐานะหน้าที่ท่านเป็นครูเป็นอาจารย์ เป็นผู้บริหารการศึกษา ท่านจะช่วยเขาได้มากที่สุด เพราะมีส่วนควบคุมดูแลใกล้ชิดอยู่ทุกๆ ด้านรองลงมาจากบิดา มารดา... ..” (ความในตอนที่หนึ่งในพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ในวันอังคารที่ 28 พฤศจิกายน 2515)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 6 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 12) การจัดการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อบรรลุเป้าประสงค์คือ เก่ง ดี มีสุข สถานศึกษาจึงต้องจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้เรียนโดยการบ่มเพาะ กล่อมเกลา ปลูกฝังและปลูกจิตสำนึก ให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีทักษะชีวิตที่ดีเพื่อให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ปัจจุบันมีหลายสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น สารเสพติด ภัยทางเพศ ปัญหาการใช้ความรุนแรง การกลั่นแกล้งรังแก อุบัติภัยต่างๆ รวมถึง ความล้มเหลวทางการเรียน อาชีพ สภาพสังคมเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงยิ่งทำให้มีผลกระทบต่อการดูแลนักเรียนในปกครองประกอบกับการยกเลิกการลงโทษด้วยการเฆี่ยนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียน พ.ศ.2543 และวุฒิภาวะของนักเรียนที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงทำให้ไม่มีการคัดกรองและเลือกสรรในสิ่งที่เหมาะสมสำหรับตนเอง กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขได้มองเห็นถึงปัญหาดังกล่าวจึงได้สร้างแนวปฏิบัติในการป้องกันและส่งเสริมศักยภาพนักเรียนให้เหมาะสมกับวัย โดยใช้ชื่อว่า “ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน” ขึ้น สถาบันการศึกษาที่เป็นเสมือนจุดเริ่มต้นของการป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาดังกล่าว สิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา นักเรียนโดยอาศัยปัญหาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่าย

นอกจากพ่อแม่ผู้ปกครองจะดูแลนักเรียนแล้วยังมีบุคลากรทางการศึกษาซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการดำเนินการต่างๆ และขับเคลื่อนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดเพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้นักเรียนสามารถมีภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิตในสังคมท่ามกลางกระแสโลกดิจิทัล จึงถือได้ว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้เติบโตองงามเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคม

ดังนั้นบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารจัดการศึกษาต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมและสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติรวมทั้งการดำเนินงานตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะแก้ไขปัญหาสภาวะวิกฤติต่างๆ โดยกำหนดให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดมาตรการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพนักเรียนเน้นกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหา ซึ่งการมีส่วนร่วมของบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการมีภารกิจหลักที่เป็นหัวใจของการ 5 ประการ ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนและพัฒนาการทำงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความชัดเจน อันจะส่งผลให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำแนกตาม เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้กำหนดกรอบแนวคิด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.2547 ค :6) ดังภาพ

ตัวแปรอิสระ

จำแนกตามสถานภาพ ดังนี้
1. เพศ
1.1 ชาย
1.2 หญิง
2. อายุ
2.1 ต่ำกว่า 30 ปี
2.2 30-45 ปี

ตัวแปรตาม

การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในสถานศึกษา ตามองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมนักเรียน
4. การพัฒนาและแก้ไขปัญหา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 446 คน จำแนกเป็น โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม จำนวน 60 คน โรงเรียนศรีสุริโยทัย จำนวน 63 คน โรงเรียนยานนาวา วิทยาลัย จำนวน 65 คน โรงเรียนนนทรีวิทยา จำนวน 97 คน และโรงเรียนวัดสุทธิวราราม จำนวน 161 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนนนทรีวิทยา จำนวน 97 คน และโรงเรียนวัดสุทธิวราราม จำนวน 161 คน รวม 258 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan อ้างถึงใน ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. 2559:132)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Congruence (IOC) และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.984 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ 1. ข้อมูลบุคคล 2. เนื้อหาที่จะทำวิจัย 3. ข้อเสนอแนะ (คำถามปลายเปิด)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับ ความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำแนกตาม เพศ โดยใช้ (t-test)

4. เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำแนกตาม อายุ และประสบการณ์การทำงานใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) หากมีความพึงพอใจแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงนำค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ตามวิธีเชฟเฟ (Scheffe)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 สรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูจำนวน 258 คน เพศชาย จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 46.10 เพศหญิง จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 53.90 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 31.80 อายุ 30 - 45 ปี จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 และอายุ 45 ปี ขึ้นไปจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40 มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 28.70 มีประสบการณ์การปฏิบัติงาน 5 -10 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00

2. ความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) สูงที่สุด ได้แก่ ด้านการส่งต่อ รองลงมาได้แก่ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน และการคัดกรองนักเรียนและด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำแนกตามเพศ พบว่า ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งต่อพบว่า เพศหญิงมีความพึงพอใจมากกว่าเพศชาย

4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำแนกตามอายุ พบว่าครูที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมและด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการคัดกรองนักเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่าครูที่มีอายุ 30 – 45 ปี และ 45 ปี ขึ้นไป มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีอายุ 30 – 45 ปี มีความพึงพอใจสูงกว่าครูที่มีอายุ 45 ปี ขึ้นไป ส่วนครูที่มีอายุอื่นไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่าครูที่มีอายุ 30-45 ปี และ ครูที่มีอายุ 45 ปี ขึ้นไป มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีอายุ 30 -45 ปี มีความพึงพอใจสูงกว่าครูที่มีอายุ 45 ปี ขึ้นไป ส่วนครูที่มีอายุอื่นไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 อภิปรายดังนี้

1. ความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีความคิดเห็นในด้านการส่งต่อมากที่สุดรองลงมาคือด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนและด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ส่วนด้านที่มีและอันดับสุดท้ายคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพราะการดำเนินงานของโรงเรียนประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจสอดคล้องกับผุสดี แสงหล่อ (2555:หน้า14) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน สถานศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตผู้เรียนและแก้วิกฤติสังคม จึงได้นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประยุกต์ใช้และพัฒนาให้เหมาะสม โดยมุ่งหวังให้มีการทำงานร่วมกันผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจนสอดคล้องกับ ผล พรหมทอง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 พบว่าระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี ภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้านสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิกัมพล (2556 : บทคัดย่อ) การศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพัฒน์ ภักดีโพธิ์ และคณะ (2558 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 พบว่า โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพวาณี แดงนุ้ย (2559 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายท่าแพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ พบว่า การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพัฒน์ ภักดีโพธิ์ และคณะ (2558 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 พบว่าการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โรงเรียนมีการประชุมวางแผนการดำเนินงานคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา แสดงว่าผู้บริหารมีแนวทางการดำเนินงานของการคัดกรองนักเรียนเพื่อจัดแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหา โดยพิจารณาการจัดกลุ่มจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดทำข้อมูลผลการคัดกรองเป็นรายชั้นเพื่อรายงานต่อไป (กรมสุขภาพจิต. 2547 ก : 66) สอดคล้องกับ ชยาภรณ์ ศฤงคารทวิกุล (2557 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง สำหรับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษา พบว่ามีการดำเนินการในด้านการกำหนดนโยบาย กำหนดโครงสร้างการบริหาร กำหนดบทบาทหน้าที่การวางแผนการดำเนินงาน ตามแผน การนิเทศ กำกับติดตาม ปัญหา อุปสรรค ผลลัพธ์การดำเนินงาน พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง มีการปฏิบัติที่ได้ผลดีอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตาม การคัดกรองนักเรียนก็มักดำเนินการเพียงเพื่อให้มีข้อมูลสำหรับการรายงานส่งผลให้ข้อมูลสารสนเทศผลการคัดกรองนักเรียนไม่เป็นปัจจุบันและไม่เป็นระบบเท่าที่ควรซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุติพร ขาวมะลิ (2557:บทคัดย่อ) เกี่ยวกับรายงานผลการประเมินคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ผลการประเมินคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสรุปได้ว่า จุดที่ควรได้รับการพัฒนาแก้ไขและควรได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มากที่สุด คือ การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์สื่อ เครื่องมือและนวัตกรรมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รองลงมาเป็น

เรื่องการจัดระบบสารสนเทศ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ การเสริมสร้างความสามารถพิเศษของนักเรียนตามศักยภาพ รองลงมา คือ ความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาการเรียน การจัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด เพื่อการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจต่ำที่สุด คือการจัดกิจกรรมโฮมรูมและบันทึกประจำและต่อเนื่อง แสดงว่า ครูส่วนใหญ่ มักไม่ค่อยมีเวลาดำเนินกิจกรรมครบทุกขั้นตอนเพราะครูมีภาระงานพิเศษนอกเหนือจากภาระงานการสอน การเป็นครูประจำชั้นก็เหมือนไม่ได้เป็น เพราะไม่ค่อยมีโอกาสได้พบปะกับนักเรียนในชั้นของตนผู้บริหารทุกฝ่ายพึงตระหนักถึงความสำคัญและจำเป็นที่ต้องให้ครูที่ปรึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญในการดูแลแก้ไขปัญหาหรือให้คำปรึกษาแก่นักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของนิฮานาโน วาบา (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 พบว่า ครูมีภาระงานรับผิดชอบมาก มีเวลาน้อยและจำกัด จึงทำให้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหามิได้ผลเท่าที่ควร การป้องกันและแก้ไขในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แสดงว่า สถานศึกษาเกิดความตระหนักและมีความเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้น ทั้งนี้สถานศึกษาอาจใช้วิธีการที่หลากหลายสอดคล้องกับงาน วิจัยของ จูติพร ขวามะลิ (2557: บทคัดย่อ) ที่พบว่า การพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ที่มีมากที่สุด คือการฝึกทักษะชีวิตและพัฒนาผู้เรียน ด้านวินัย ประหยัด อุดม และคุณธรรมอื่นๆ โดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย การส่งต่อนักเรียน ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แสดงว่า ในการทำงานด้านการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบความสำเร็จนั้นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การมีส่วนร่วม อาทิ ผู้บริหาร คณะครู และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ผู้ปกครอง องค์กร และชุมชนให้การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง สถานศึกษามีหน้าที่ประสานเพื่อให้ผู้ปกครอง องค์กร และชุมชนเข้ามามีบทบาทหน้าที่และร่วมกันพัฒนาศักยภาพในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เช่น คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองหมายถึง ผู้ปกครอง ตัวแทนองค์กรภาครัฐและเอกชนที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกเป็นคณะกรรมการ เพื่อปฏิบัติการในการพัฒนาแก้ไขปัญหานักเรียน และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้าน โรงเรียน และนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546 : 7 - 8) ทุกภาคส่วนมีการทำงานประสานอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ อวยชัย ศรีตระกูล และคณะ (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สังเคราะห์เอกสารหลักการแนวคิงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษากระบวนการบริหารในสถานศึกษาที่มีผลการปฏิบัติที่ดี (Best Practices) จากโรงเรียนในภาคเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหาร ได้แก่ การ

ปรับปรุงพัฒนา และการประสานงาน การประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากและมีประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุดอันดับ 3 ได้แก่ การส่งต่อนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ การช่วยเหลือแสดงว่า เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม พัฒนา ช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกทางดังนั้น เมื่อนักเรียนคนใดมีพฤติกรรมที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาจำเป็นต้องส่งต่อให้กับ ผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะให้ความช่วยเหลือนักเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ โรงเรียนจัดทำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ แสดงว่า ครูยังไม่ ตระหนักและให้ความสำคัญและติดตามการดำเนินงานของครูในเรื่องของการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ เกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือน้อย

2. จากผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำแนกตามสถานภาพด้าน เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน พบว่าโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่นี้อาจเป็นเพราะสถานภาพของครูที่ แตกต่างกันมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ นฤพล กองทรัพย์ (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์เขต 3 เมื่อ เปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนในแต่ละด้านจำแนกตาม สถานภาพ พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการคัดกรองนักเรียนแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเป็นเพราะครูในโรงเรียนยังไม่ได้รับการอบรมและสร้างความ เข้าใจนโยบายโรงเรียนและของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับแนวทางในการ ดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนจะเห็นได้ว่าทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครูจำเป็นต้องมีบทบาทหน้าที่ใน การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา โดยมีวิธีการและเครื่องมือที่มีคุณภาพและมีหลักฐานการ ทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน รวมทั้งมีบุคลากรที่ เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาอันได้แก่ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชนหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่าง เป็นระบบและต่อเนื่องสอดคล้องกับงานวิจัยของประนอม แก้วสวัสดิ์ (2556 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จุฑามณี เกษสุวรรณ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เรียง

ตามลำดับจากมากไปน้อย มี 3 ปัจจัย คือ ประสพการณ์ในการทำงานของครู ประสพการณ์ในการเข้ารับการฝึกอบรมของครูและจำนวนนักเรียนต่อห้องที่ครูรับผิดชอบในการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จุฑาทิพย์ พงษา (2558 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ของผู้บริหารและครูที่มีประสพการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 จำแนกตามประสพการณ์การทำงาน โดยรวมรายด้านไม่แตกต่างกัน ด้านการคัดกรองนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อัมพวาณี แดงนุ้ย (2559) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายท่าแพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสตูลโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อด้านการคัดกรองนักเรียน ตามลำดับ ครูที่ปรึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายท่าแพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสตูล ที่มีเพศ และประสพการณ์การทำงาน ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สำหรับครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาและด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 สถานศึกษาควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนรายบุคคล เพื่อคัดกรองนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา และจัดทำเอกสารเสนอผลการคัดกรองนักเรียนระดับสถานศึกษาที่เป็นปัจจุบันและจัดเก็บเป็นระบบ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาอื่นและผู้มีส่วนได้เสียในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาให้ครอบคลุมทุกกลุ่ม

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต. กระทรวงสาธารณสุข. (2544). *คู่มือครูระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษา*.

โรงพิมพ์คุรุสภา : กรุงเทพมหานคร

_____. กระทรวงสาธารณสุข. (2547). *คู่มือวิทยากรฝึกอบรมอาสาสมัคร/แกนนำเยาวชน*

- ศูนย์เพื่อใจวัยรุ่น.นนทบุรี. โรงพิมพ์ครุสภา : กรุงเทพมหานคร
กระทรวงศึกษาธิการ .(2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่2). โรงพิมพ์การศาสนา : กรุงเทพมหานคร.
- จตุพร ขวามะลิ.(2557).รายงานผลการประเมินคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี
เขต 2.ถ่ายเอกสาร.
- จุฑาทิพย์ พงษา.(2558). การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต19.ถ่ายเอกสาร.
- จุฑามณี เกษสุวรรณ . (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานคร.กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชยาภรณ์ ศฤงคารพิบูล.(2557).การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่ม
เสี่ยง สำหรับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้น
พื้นฐาน.วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่ 7. ฉบับที่3. กันยายน – ธันวาคม 2557.
- นฤพล กองทรัพย์(2556).การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 3 สารนิพนธ์.ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย:บทคัดย่อ
- นิษานานี วาบา . (2556). ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
ประถมศึกษา ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2.
สงขลา : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า
กับกลุ่มตัวอย่าง. วารสารวัดผลการศึกษา 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประนอม แก้วสวัสดิ์. (2556).สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต18.ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา.บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ผล พรหมทอง.(2555).ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย
ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 สารนิพนธ์.ครุศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา.บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- พรพัฒน์ ภัคดีโพธิ์ และคณะ (2558).การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31: สารนิพนธ์.ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์:บทคัดย่อ
- ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ (2559). การศึกษาอิสระ Independent Studies.กรุงเทพฯ : บริษัทมิตรภาพ
การพิมพ์และสื่อดิจิทัล จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

_____. (2546). หน้าที่ความรับผิดชอบของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม
: คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สุมาลี ทองงาม. (2555). การศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอย สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร.
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

_____. (2546). หน้าที่ความรับผิดชอบของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม
: คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

อวยชัย ศรีตระกูล. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต. (สาขาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

อัมพวาณี แดงนัย . (2558). การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้น
พื้นฐาน ศูนย์เครือข่ายท่าแพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล .
สงขลา : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.